Episcopus. Ponit dictum cuius cām reddens soluit obstaculum ibi: nā lꝫ. Do. Emanauit ad declarationē eoꝝ que no. her. Inno. ⁊ moder. ſ. eo. clericis: vbi videbatur glo. ⁊ hostien. sentire ꝙ generalē vicarium vel balliuum posset dare ad talia sed nō spālem. Sed ex verbis ipsoꝝ olim tenebāt ꝯrium. nā dicūt ꝙ si appellet in tali cā dꝫ appellari ad ipsum p̄latū: ⁊ ipse alij delegabit: ergo ēt ſm eos spāliter poterat delegare. Quid iuris ğ de prelatis tpalē iurisditionē hn̄tib⁹ hēs h: ⁊ qūo eā cōmittere possint. Quid iuris de clericis iniuriam passis: ⁊ qūo de ipsa cōqueri possunt habes. j. de homi. p̄latis.

a Hoc. maleficio: ergo ⁊ specialiter cōmittit: dicit host. ſ. e. clerici: ꝙ sibi placeret: ꝙ aut daretur clericis lr̄a tales causas iudicādi p seipsos: aut talium causaꝝ ptās ipsis clericis tolleret: cū cōmissio sit ꝯ ius. ff. de offi. eius cui mā. est iu. l. i.

b Iusticia mediante. Quid si ꝯ iusticiā: dic idem: nam ep̄s q mandauit iusticiā fieri non est in culpa si iusticiarius deliquat ⁊ absit ꝙ ea que propter licitū ⁊ bonum ⁊c. xxiij. q. v. de occidendis. nō ob. j. de homi. is q mandat: quia ibi culpa precessit ⁊ casus qui culpam sequitur bene imputat: de hoc plene de homi. sicut dignum: hic nulla culpa precessit.

c Liceat. ſ. eo. clericis. ⁊. c. sententiam.

d Possunt. ergo pōt quis p aliū ꝙ n̄ p se: de hoc dixi. j. de reg. iur. pōt quis. io. an.

De sponsalibus. Sunt due partes. Prima tractat de sponsalibus puris. Primo in genere. Secundo in specie ibi quare. secūda tractat de cōditionib⁹ ibi: ille vero. Do. Emanauit ad declarationē eorum que nota. xxvij. q. ij. si qs desponsauerit. ij. ſ. eo. ti. ad audientiam.

e Puris. cōditionalia non īducunt publice honestatis iusticiam: ut dr̄ in fi.

f Certis. ut si ꝓmisit ducere bertā filiā ticij: incerta sunt qn̄ ꝓmisit ducere vnā ex filiabus ticij: ad h. ſ. eo. c. ex lr̄is. ij.

g Consanguinitatis. s. infra gradū quartū. ſ. de consan. nō dꝫ. ⁊ iste erat cas⁹. ſ. eo. ad audientiam.

h Affinitatis. in p̄mo genere ⁊ q̄rto gradu vel citeriori. ſ. de ꝯsan. ⁊ affi. non dꝫ. ⁊ cū talis affinitas annullat m̄rimoniū qn̄ precessit: secus si secuta fuerit. de eo q cogno. ꝯsan. vx. sue discretionē.

i Frigiditatis. ſ. de frigi. p totum.

k Religionis. p̄cedentis. quia tunc nullū ē m̄rimoniū vel spōsalia: si sequitur tūc dissoluit sponsalia: ut. ſ. de conuer. coniu. ex publico. ⁊. c. ij.

l Alia. sicut dicebat predictus canon. xxvij. q. ij. si quis despōsauerit: ⁊ multe alie cāe reperiūtur: puta votū solēne cognatio spūalis ⁊ legalis: ⁊ reliqua īpedimēta: vt dixi ī sūma. iiij. li.

m Cōsensus. puta ꝯcta ab infante vel furioso. ſ. eo. dilectus ꝺ despō. impu. litteras. ⁊. c. accessit.

n Dissoluēdū. bene ergo dicebāt hug. Io. ⁊ sui sequaces q dicebāt monachū sacerdotē frigidū ⁊ siles p̄sonas ꝯhendo cū aliqua impedire oēs consanguineos cōtrahere cum eadem: vt no. in predi. c. si quis desponsauerit.

o Publice honestatis. ſ. e. sponsam: publice enim honestum est ex quo ꝯsanguineus meus ꝯsenserit in bertam: ꝙ ego illā habere non possum.

p Idem fecit. s. q: sponsalia ꝯrerit: sponsalia vero sunt futuraꝝ nuptiarū promissio. ff. e. ti. l. i. xxx. q. v. nostrates. vnde aduerte si cum p̄ma ꝯrerit de futuro ⁊ postmodum cū scd̄a ꝯsanguinea ī ꝓhibito gradu eo mō ꝯrit: ⁊ scd̄am cognouit nec p̄mā habere poterit pp affinitatē superueniētem: q̄ soluit sponsalia ꝺ futuro ut. ſ. de eo q cog. ꝯsan. vxo. sue. veniēs. i. ⁊. c. ex lr̄is. scd̄am habere non poterit q: publice honestatis iusticia illum ꝯtum impedit ⁊ dirimit: ut. ſ. rn̄. p̄ori.

q Derogatur. no. ꝙ lꝫ supueniēs affinitas dissoluat sponsalia de futuro: superueniēs tn̄ iusticia publice honestatis ipsa non dissoluit: ⁊ merito: scd̄a. n. sponsalia tollantur per publice honestatis iusticiam ex primis inductam: non ergo ex secūdis pōt esse honestas que tollat primam: ⁊ est. si. lvij. di. si quis.

exequat irregularis non efficit licet penam sanguinis inferat. h. d. Do.

Episcopus seu quicunqꝫ ali⁹ prelatus vel clericus iurisditionem obtinens tpalem: si homicidio aut alio maleficio ab aliquibus in iurisditione sua commisso balliuo suo aut alij cuicunqꝫ iniungat: ut super hoc[a] veritatē ingrens iusticie debitū exequatur: irregularis censeri non d̄bet: quamuis ipse balliuus uel alius contra malefactores ad penam sanguinis ꝓcesserit iusticia[b] mediante. Nam licet clericis causas sanguinis agitare non liceat[c]: eas tamen cū iurisditionē obtinent tpalem debent ⁊ possunt[d] metu irregularitatis cessante alijs delegare.

Incipit liber quartus.

Rica De sponsalibus ⁊ m̄rimonijs.

Bonifacius octauus.

Spōsalia pura ⁊ certa ex consensu valida lꝫ aīs nullaꝫ inducant publicam honestatē q̄ hꝫ dirimere sequentia sponsalia sed nō p̄cedētia: quaꝫ publicaꝫ honestatem non inducunt sponsalia conditionalia ante euentum. h. d. Io. an.

Ex sponsalibus puris[e] et certis[f] etiaꝫ si cōsanguinitatis[g] affinitatis[h] frigiditatis[i] religionis[k] aut alia[l] quauis ratione sint nulla: dummodo non sint nulla ex defectu consensus[m] oritur efficax ad impediendum ⁊ dirimendum sequentia sponsalia vel matrimonia: non aūt ad precedentia dissoluendum[n] impedimentum iusticie publice honestatis[o]. Quare ille q sponsalia pure ac determinate cum aliqua muliere cōtraxit: ⁊ postmodum cū secunda p̄oris consanguinea idē[p] facit: ex priorum sponsalioꝝ vigore quibus p publice honestatis iusticiam ex scd̄is sponsalibus subsecutam minime derogatur[q] ad m̄rimonium ꝯtrahendum cum prima remanet obligatus[r]. Ille[s] vero qui sponsalia cum aliqua muliere sub cōditione cōtraxerit si postmodum ante[t] conditionis euētum cum alia prioris cōsanguinea p verba contraxerit de presenti[u]: cum secunda remanere debebit cum ex sponsalibus conditionalibus ante conditionem[x] extantem: sicuti ex cōsensum non habentibus ⁊ in certis nulla publice honestatis iusticia oriatur.

Rubrica de desponsatiōe ipuberū.

Bonifacius octauus.

Sponsalia amboꝝ īfantium uel alterius tn̄ per superueniētiam maioris etatis nō validātur nec publicam honestatē īducunt: nisi fuerint ratificata tacite vel expresse. h. d. vsqꝫ ad. §. idem quoqꝫ. Do.

Si infantes[y] adinuicē uel vnus maior septennio[z] ⁊ alter minor sponsalia contraxerint: ipsi vel parētes pro eis[⁊]: nisi p cohabitatiōeꝫ corū mutuam: seu alias verbo[ꝯ] uel facto[ꝝ] ipsorū liq̄do appareat eosdē in eadē voluntate factos maiores septēnio ꝑdurare: sponsalia huiusmodi: que ab initio nulla erāt: per lapsum dicti tēporis minime conualescunt[a]: ⁊ ideo cū sint nulla rōe

r Obligatus. nisi cū alia nō ipsius ꝯsanguīea ꝯheret p v̄ba de p̄nti. ſ. e. si inter: vel supueniret aliq̄d de his impedimētis q̄ dixi ī sūmula circa p̄n.

s Ille vero. reprobat opi. Inno. no. de spon. duoꝝ. c. i. vbi dicebat ꝙ p sponsalia sub conditione ꝯcta inducitur publice honestatis iusticia: host. contra. ſ. e. ad audientiā. Io. an.

t Ante. secus si post. q: tunc non deesset consensus. sed eēt perinde ac si a principio pure contraxisset.

u Presenti. qd si ꝯtrahit p verba ꝺ futuro: nū quid soluta sunt p̄ra spōsalia cōditionalia: credo ꝙ sic: si enim prima spōsalia inducunt publice honestatis iusticiā: per iusticiā publice honestatis superueniētē ex secundis non soluuntur. ut. j. p̄ri. rn̄. sed si p p̄mā nō īducit iusticia: puta ꝙ p iusticiam superueniētē ex scd̄is hn̄ soluant p̄ma lꝫ in veritate p̄ma spōsalia dicēda nō sint ex quo cōsensus defecerat ut hic sic enim est in alijs ipedimētis. ſ. de eo. q cog. ꝯsan. vxo. sue. veniēs cū si. vn̄ si post scd̄ꝫ ꝯctum superueniat cōditio. dico ꝙ primū m̄rimonium ꝯsumat nō pōt: publica enim honestas nō insurgit a die ꝯctus: sed a die cōditōis. ⁊ iō publica honestas que p̄uenit ꝯditionē hꝫ matrimonium impedire ⁊ dirimere: ut. ſ. i. rn̄. cū per hoc reddat habilis prime. ꝺ inueu. quemadmodum.

x Conditionem. h vera ītelligas nisi īterueniat carnalis copula: q: tūc recedit a ꝯditiōe: de ꝯdi. ap. de illis. ⁊ sic esset ibi ꝯsensus ⁊ m̄rimonium: vn̄ tū pp affinitatē tū pp iusticiā nō teneret matrimoniū postea cū ꝯsanguinea ꝯctum. ⁊ intellige de ꝯditione honesta: non de tali q̄ habeat p nō adiecta. ſ. de cōdi. ap. c. vlti. q: illa inducerent publicā honestatē ac si pure ꝯcta fuissent: ⁊ no. Post ſ. e. ad audientiam. ꝙ si qs sub tali cōditione ꝯhat cū aliqua: ꝓmitto ꝙ te ducā in vxorē si deo ⁊ ecclesie placuerit: postea cōpto īpedimēto: ⁊ solutis spōsalibus ꝯhat cū consanguinea illius tenet ꝯctus: ⁊ lꝫ h cōditio ītelligat ēt si nō apponat: tn̄ qn̄ non exprimitur consensus purus remanet: ꝯditiones. n. tacite nō faciunt obligationē ꝯditionalē. ff. de condi. ⁊ demō. l. cōditiones extrinsec⁹. ⁊ no. de iure iu. quēadmodū. tacitū tn̄ si exp̄mat facit rē cōditionalē. ff. de le. i. si ita legatū. §. i. vbi conditio si volet posita ī p̄sona legatarij facit conditionale legatū: expssa nocent: q̄ non expssa non nocent. ff. de reg. iur. expressa.

Si infantes. Sunt tres ptes. p̄ma tractat de spōsalib⁹ ꝯctis p infantes ambos vel alteꝝ. Scd̄a ibi idem quoqꝫ ꝯcto p pubes. Tertia ibi: porro de spōsalib⁹ cōtractis p parētes ꝓ filijs. ⁊ h sufficiat p diuisione ⁊ ī sūmario q: sūmādo nō pōt breuius recitari fi. io.

y Infantes. hi spōsalia ꝯhere nō p̄nt cum etas illa q̄ videat ignorā. C. de fal. mo. l. i. ad hoc. ſ. e. li. de tē. or. null⁹. C. de iur. deli. si infanti.

z Septēnio. no. ꝙ lꝫ quo ad pubertatē sit in sexu dr̄ia in numero annorū. ſ. eo. puberes. ⁊. c. cōtinebat. quo ad īfantiā secus. q: vterqꝫ īfans minor septennio: ut hic. ⁊. ſ. e. litteras. ⁊. c. accessit.

⁊ Eis. ignorātib⁹: vel scientib⁹ nō curo. lꝫ alr in maiorib⁹: ut. j. §. porro

ꝯ Uerbo. q: post septenniū ad inuicē vocāt se sponsos.

ꝝ Uel facto. ut q: post septēnium secum iacet: uel cā osculatur ut spōsam vel his silibus. ⁊ sic non refert an qd fiat verbo vel facto. de ap. dilecti. ⁊ c. ut nostrum. ⁊ ad hoc concor. de resti. spo. ex parte.

a Cōualescūt. j. de reg. iur. nō firmat. ⁊ intellige per hoc. c. solutionem quā dixi. j. de reg. iur. nō firmat. eo. li. s. ꝙ solo tp̄is tractu non firmatur qd a p̄ncipio nō valebat. sed nouo subsequēti ꝯsensu. interdum tacite: in

uerdum expresso: bene vt hic vides ꝛ ibi plenius dixi.
a ¶ Inducunt. ʒ.e.c.prori.
b ¶ Idem quoque. Sponsalia p verba de pñti cõtracta inter impube rem ꝛ puberẽ uel inter impuberes nõ ꝓximos pubertati valẽt vt spõsalia de futuro: nec ĩ mfimõiũ trãseũt ex sola pseuerãtia etatis: nisi aliter appro benť: inducunt tñ publicã bonestatem.h.d. vsqʒ ad.§.porro.Do.
c ¶ Supplebat. ʒ. de spon. veniens. ꝛ.c.ad id qđ.ʒ.e.puberes.ꝛ.c.de illis. Et sic no.ꝙ si malicia suppleat etatẽ ʒhere poterũt matrimoniuʒ ꝛ cõcor.ʒ.e.c.vlti.ꝛ.c.đ illis: ꝛ est boc cõtra opi. Tan.ꝛ bosti.q dixerũt ĩ predi.decre.đ illis ꝙ ad boc ut teneat matrimonium ʒctum inter minores: ĩ qbus malicia supplet etatẽ: reqriť ꝙ sui-cem se cognouerint: cuʒ de boc aliter cõstare non possit ex quo sunt minores: sed gof.ibi: ʒ cui cõcor.ber.Inno.ꝛ Ab.ꝛ boc verũ: ꝛ bic approbatur. Quid si puer minor xiiij.an.multas mulieres cognouit: ꝛ mulier minor.xij.an.a pluribꝰ est cognita: bi cõtrabũt mfimoniũ: quis bebes diceret tale mfimoniuʒ preter carnalem ad inuicẽ copulã nõ tenere.
d ¶ De futuro: approbať ꝙ no.ala.ber.gof. Inno.ꝛ bos.ʒ.e.a nobis ꝓbať olĩ h p đcr.ʒ.e.attestatiões.ꝛ.c.vlt.ꝛ.ʒ.đ cõdi.ap.sup eo.sepe.n. extra id ꝙ agiť tacita nasciť obligatio.ff.cõ. si is cui cõmodũ.§.vlt.
e ¶ Matrimoniũ: ꝛ nõ spõsalia: vñ nõ videbãtur sponsalia: ad boc.ʒ. de offi.dele.cuʒ sup.ff.đ spon. quesitum.C.si qs alteri.vel ubi.l.multuʒ interest.nec matrimõiũ quia etas probibebat sʒ primũ falsuʒ vt h vides

defectꝰ consensus publice bonestatis iusticiã non inducũt[a]. ¶ Idem quoqʒ[b] si pubes ꝛ impubes vł duo ipuberes non ꝓximi pubertati ꝛ in qbꝰ etateʒ malicia non supplebat[c] p verba contraxerint de pñti: sponsalia enim illa que iuris interpretatione tñ fuerant sponsalia de futuro[d] lʒ verba ʒsensuʒ exp̃mẽtia de pñti baberẽt ꝛ mfimoniuʒ contrabere itenderẽt ʒtrabentes p aduẽtuʒ pubertatis in mfimoniũ[e] nõ trãseunt de pñti: nec mfimonium qđ ut mfimoniũ etate nõ tenuit ꝓbibente: p lapsuʒ dicti tp̃is cõualescit: nisi per carnis copulã subsecutam: vel aliquẽ moduʒ[f] aliũ ʒtrabẽtes eosdeʒ cũ eiusdeʒ pseuerãtia volũtatis ad pubertatis[g] tp̃a puenisse constiterit euidẽter per dictũ tñ ʒtractuʒ q valuit ut potuit nõ sicut agebatur: publice bonestatis iusticia est inducta. ¶ Porro[h] ex spõsalibꝰ q̃ parẽtes pro[i] filijs puberibꝰ vel ipuberibus plerũqʒ contrabũt: ipsi filij si exp̃sse consenserit uł tacite: ut si pñtes fuerint nec cõtradixerint[k]: obligant: ꝛ ex eis oriť iusticia publice bonestatis ¶ Et est idẽ si filij tp̃e sponsaliorũ abñtes ꝛ ẽt ignorãtes eadem sposalia[l] post scientes ratificauerũt tacite uel expresse alias ex sponsalibus ʒtractis a parẽtibus pro filijs nec ipsi filij obligantur nec publice bonestatis iusticia inde surgit[m].

Rubrica De cognatione spũali. Bontractus. viij.

¶ Inter baptizatũ ꝛ leuãtẽ filiã leuantis ante carnaliter cognitam et suscipiẽteʒ p̃reʒ ꝛ m̃reʒ suscepti ante

fic no.illud generale: si ñ valet vt ago valeat ut valere põt.ʒ.e.a nobis.
f ¶ Modũ aliũ.ut q: simul cobabitauerũt: vel se coniuges nominabant ꝛ amplexebantur ut coniuges.
g ¶ Pubertatis: statim ergo fugere dʒ ꝙcito põt.qđ dic ut.ʒ.de spõ.ad id qđ.ꝛ reprobatur opi.pe.de samp.no.ʒ.eo.ti.c.vlt.per abbatem.
h ¶ Porro. Sponsalia pro absentibꝰ filijs non tenent nisi ipsis pñtibus vł nisi approbauerĩt tacite vel expresse ex post facto.h.d.Do. Declarat notata p Inno.ꝛ bost.ʒ.de resti.spo.ex pte. i ¶ Pro filijs: nõ cis mãdãtibꝰ q: tũc idẽ est ac si ipsi ʒberẽt.ʒ.eo.li.de ꝓcur.c.vlt.
k ¶ Contradixerint: ergo qui tacet boc casu non ʒsentit.ĩ.de regu.iur.q tacet cum sua concor.
l ¶ Sponsalia.ʒcta per parẽtes: ꝛ idẽ eadẽ rõne itelligas de quolibet.ʒ. de spon.ad id qđ ꝛ.ʒ.de ma.cõtrac.ʒ interdic.eccle.c.i.qđ buic bene concor.ꝛ h ibi tʒ bost.sed Inno.ibi.no.ʒriũ dicẽs speciale ĩ patre: ut noĩe filie pñtis ꝛ nõ ʒdicentis possit sponsalia ʒberc.ff.de spõ.sed que patris.ꝛ.l. fe.C.de nup.vidue: secus in tutore.ff.de spon.si puelle: ꝛ non ob.de spõ. ad id qđ: q: ibi interuenit carnalis copula alias secus p̃m cũ: sed veriꝰ videtur qđ dicit bosti.sed ber.videtur ibi tenere.opi.Inno.ꝛ qđ decr.illa ñ loquatur de expresso cõsensu ꝓbatur: q: quare posuisset papa ibi verba q̃ sapiũt tacitũ ʒsensum. Itẽ nõ inuenimꝰ ꝙ paternus cõsensus aliqđ in cõtractu mfimoniali impuberis operetur alias q̃ in p̃cedentibus casibꝰ.
m ¶ Surgit.reprobatur opi.Ray.ĩ summa de sponsa.§.pone qđ: ꝛ pe.đ lamp.ꝛ abba.ʒ.eo.ti.c.i.q per illud ca.dicebant: cũ ibi dicatur quod pater filiũ nõ adultũ põt cui vult mfimonio tradere ꝙ ex spõsalibus ʒctis a patre ẽt filio nõ ʒsentiente oriebať iusticia: ꝛ nitebanť idẽ probare p decr. ʒ.e.accessit ad finẽ: q̃ nõ facit.ut ibi no. Approbatur tñ opinio. Innocẽ.ꝛ Bostien.qui.boc ibi notant.ꝛ erat casus expressus.xxvij.q.ii.lex diuina

palea est.Io.an.
Edum. Potest diuidi in tres partes. Primo põit quattuor spũales cognationes prouenientes ex leuatione ĩ baptismo. Secunda ibi: Et eadem ponit totidem: que ex baptizatione proueniunt. Tertia illa omnes repetit in confirmatione ibi: ex confirmatione p̃m. Io.an.

agnitã ꝛ similiter de baptizante spiritualis contrabitur cognatio.h.d. vsqʒ ad.§.ex confirmatione.Do.

Edum inter baptizatũ[n] ꝛ illũ qui euʒ suscipit de baptismo ac inter eundem baptizatũ ꝛ suscipiẽtis filios ꝛ vxorẽ[o] ante susceptioneʒ carnaliter cognitã[p] ab eodẽ imo ẽt iter suscipientem[q] patremqʒ baptizati et matrem[r] cognationem spiritualem[s] in baptismo contrabi iure constat: que cognatio ꝛ contrabenduʒ matrimonium impedit ꝛ dirimit post contractum[t]. ¶ Et eadem[v] que de suscipiente sunt dicta: sunt etiã de baptizante censenda. ¶ Et confirmatione[x] quoqʒ seu frontis[y] chrismatione spiritualis cognatio eisdem[z] modis contrabitur: matrimonia similiter impediens contrabenda ꝛ dirimens post contracta.

Idem.

¶ Cõpaternitas per cathecismuʒ contracta impedit matrimonium sed non dirimit. Io.an.

Per cathecismum qui precedit baptismum sacramentorum fundamentum et ianuam[&] reliquoruʒ cognatio spiritualis contrabiť per quam contrabendum matrimonium impeditur. At ex predecessoris nostri clementis pape.iij.decretalíꝰ colligitur euidenter dicendo enim ꝙ talis res[ꝛ] vix contrabendo matrimonio impedimẽtum afferret: velle videť ꝙ afferat nam ꝙ vix fit: fieri tñ dubium non existit[a]. Per illaʒ tñ cognationẽ matrimoniũ post eã contractuʒ mi

n ¶ Inter baptizatum. cognationẽ spiritualẽ ꝛc.qđ est.ĩ.
o ¶ Vxorẽ: nũqd de ʒcubia leuatis priꝰ cognita: de h.xxx.q.iiij.si quis in ius in vlti.glo.
p ¶ Cognitã: secus si post fiat vxor vel si p̃us erat vxor post ꝛ non p̃mo carnaliter sit cognita q: p vnionẽ carnis sequẽtẽ nõ põt trãsire ĩ vnionẽ spũs precedẽtẽ.xxx.q.iiij.post vxoris: vir ergo ꝛ vxor sibi cõicãt actiões spũales.xxx.q.iiij.si qs vnus.ʒ.e.ti.martinꝰ.lʒ nõ passiões: vñ si filius alterius tñ leueť de sacro fonte: leuãs alteri cuiꝰ filius nõ est: cõpater non ẽ.ut.ĩ. ꝓbať: qđ dic ut nota.ʒ.e.martinus.ꝛ.xxx.q.iiij.in sũma. Et dicebat Goffr.qđ illud ꝙ agit pars corpis equũ ẽ.ut alteri p ti cõiceť lʒ nõ sic cõicať alteri ꝙ ĩ psona filij alterius tñ agitur ꝛ ista sit rõ: vel dic ꝙ satis ẽ leuãti h̃re cõmatrẽ matrem ipsiꝰ leuati. Et no.ꝙ si leuãs primo cognouerat vxorẽ non esse curãdũ: an post cõpaternitatẽ cognouerit vel nõ: lʒ gratianus ʒ.xxx.q.iiij.§.notandũ.
q ¶ Suscipientẽ: supple ꝛ vxorẽ eius prius carnaliter cognitã xxx.q.iiij.si quis vnus.ʒ.e.ti. martinus.
r ¶ Et matrẽ. Io.nõ dixit patrẽ baptizati ꝛ eius vxorẽ: imo dixit matrẽ: si igiť de p̃ma vxore vel concubina vir ꝓcreet filiũ: ille qui leuat filiũ est cõpater cõcubine ꝛ viri: sed non eiꝰ vxoris: vt.ʒ.dixi.
s ¶ Spiritualẽ: que dignior ẽ q̃ carnalis.xxx.q.iij.ca.i.ij.ꝛ iij. Et est cognatio spũalis attinẽtia ꝓueniẽs ex sacri datiõe vel ad id detentione: est etiam cognatio carnalis: ꝛ legalis de quibus nil ad propositum.
t ¶ Cõtractũ: si igiť leuans ꝛ leuatus: vel leuatus ꝛ filius leuantis: vel leuatus ꝛ vxor leuãtis añ cognita: vel leuãs ꝛ parẽtes leuati contrabãt: nõ tenet mfimoniũ. Scire debes ꝙ pr̃ spũalis si copuleť sorori filie spũalis bñ tenet mfimoniũ.xxx.q.iij.c.vlt.ꝛ ibi no.Io.bene põt pater sumere filiã spũalẽ filij carnalis: q: lʒ cognatio spũalis: de p̃re ad filios descendat: vt.ʒ.e.c.i.ꝛ.c. sup eo: nõ tñ ascẽdit: cũ cautũ non reperiatur ꝛ edictũ de mfimonio ꝓbibitoriuʒ est.ʒ.de spon.cum apud.
v ¶ Eadẽ: ut.s.si baptizans ꝛ baptizatus: uel baptizatus ꝛ filij baptizantis: vel baptizatus ꝛ vxor baptizantis prius cognita. vel baptizans ꝛ parentes baptizati matrimoniũ contraxerint: non teneat: ad boc.ʒ.e.ti.c.vlt.ꝛ nõ est ita ĩ eo q recipitur ad pniam: ut ibi no.ꝛ.xxx.q.i.oẽs quos: ꝛ est expressum.ĩ.eo.c.vlt.in fi.
x ¶ Ex confirmatione. Confirmatio frontis ĩducit spũalem cognationem sicut baptisma.h.d.Do. y ¶ Frontis: boc fit a solo ep̃o de ʒsc.di.v.manus.ʒ.de ʒsue.q̃to ĩ vertice aũt chrismãt p̃sbyteri de cõse.di.iiij.p̃sbyteris. Si ne sacramẽto cõfirmationis nõ dr̃ quis verus xp̃ianus.de ʒsc.di.v.c.i.
z ¶ Eisdẽ modis.s.inter cõfirmatũ ꝛ suscipiẽtẽ: ꝛ cõfirmatũ ꝛ filiũ suscipientis: ꝛ ʒfirmatũ ꝛ vxorẽ suscipientis prius cognitã.ꝛ suscipientẽ ꝛ parẽtes confirmati: parentes cõfirmati: ꝛ vxorẽ suscipientis prius cognitã. Itẽ inter ipsuʒ confirmãtem: ꝛ cõfirmatũ: ꝛ cõfirmatũ ꝛ filios cõfirmãtis: ꝛ eius vxorẽ p̃us cognitam: ꝛ ipsum cõfirmãtẽ ꝛ parentes cõfirmati.boc vult dicere eisdem modis: vnde.xx. sunt casus ꝓbibiti ex bac cognatione: quos numeraui in summula quarti.li.
Per. Ponit dictum qđ secundo ꝓbat ibi: ut ex p̃decessoris.tertio illud determinat ibi: per illã.Do.terminãtur no.xxx.q.i.c.i.ʒ.e.ti.ʒtracto. Cathecismus dr̃ a catetizo: qđ est idẽ qđ instruo: vnde ante baptismum instrui dñt baptizãdi in fide adulti precipue.de cõse.di.iiij.ante.xx.
& ¶ Et ianuã.xxxij.di.§.verum.ʒ.de p̃by.nõ bap.c.veniens.
ꝛ ¶ Decretali.ʒ.e.ʒtracto. ꝛ Res.s.cõpaternitas in cathecismis ʒcta.
a ¶ Existit.ff.de iudi.l.vix certis ex causis: ad idẽ.xv.q.prima merito queritur

a ¶ Separat: ad idē. s. eo. li. de vo. c. vno. s. de iureiu. queadmodū cum si.
Q Uamuis. Sunt tria dicta. Secundū ibi: de ꝯfirmatione. Tertium ibi. ex datione. Do. No, hoc hosti. s. c. martinus.
b ¶ Unus: imo si vrgeret necessitas i cathecismo. ꝛ baptismo. ꝛ ꝯfirmatione vn⁹ pōt eē patrin⁹: sꝫ hoc nō hēat ꝯsuetudo romana: de ꝯse. di. iiij. in cathecismo.

m ¶ Nequibis: nō ergo ordo iste ita est de substantia ꝙ ei renunciare nō possit: facit. s. de fer. c. vlt. ꝛ qđ no. s. de offi. dele. de causis.
Q Uoniam. Premittit cām iuris qđ statuitur ibi: concedimus. Do. Incipiebat ꝛ si ꝯ. ꝛ hñ de medietate decurtata est.
n ¶ Canonibus. xv. q. vij. si qs timidus. ꝛ duobus. c. se. ꝛ dñt ex vi. i degradatiōe p̄sbr teri: tres in degradatiōe diaconi: ꝛ ita de subdiacono vl̄: vt. s. de ser. nō or. miramur.

c ¶ Instituta: de ꝯse. distin. iiij. nō plures: ꝛ potuit esse rō que redditꝛ i adoptiōe vel cognatione legali: q̄ imitatꝛ naturaꝫ: sic ꝛ spūalis cognatio hꝫ imitari naturā vl̄: cognationē carnalē vt. s. vn⁹ solus sit i sacro p̄ fin⁹ hꝫ ꝯ. xxx. q. iiij. qđ aūt. Solu. ut ibi no. s. eo. ti. c. vlt.
d ¶ Contrahitꝛ. s. cū oībus: ꝛ sic multa fieri ꝓhibentꝛ. que facta tenent. s. c. pxo.
e ¶ Idē. s. ut plures i cōfirmatione tenere non debeāt tñ si teneāt oēs sunt cōpatres vel compatrini.
f ¶ Sacramētorum. s. pnie corporis xp̄i: extreme vnctionis: ordinis ꝛ coniugij. Renascimur. n. in baptismo: ꝛ chrismatio frōtis illā ꝯfirmat: qđ nō est in alijs sacris: ꝛ iō p istā spūalis ꝯhitꝛ cōpaternitas: nō p illa: h no. xxx. q. i. oēs. ꝛ. s. eo. c. vlti.
p P Ostquaꝫ. Tollit duas exceptiones inquisiti qui confessus est crimen secūda ibi: vel quod. Domi. Ista decre. ꝛ sequens emanauerunt ad declarationem decret. s. eo. qualiter. i. ꝛ. ij. ꝛ. c. cum oporteat. ꝛ. c. ad petitionem. ibi iudiciariū ꝛc. ꝛ corrigitꝛ opi. hosti. no. i. c. q̄liter. i. in. i. glo. vltra vnā colūnā. ver. qđ si inqsitor ꝛ in. ij. glo. ꝛ. ꝙ not. in. c. cum oporteat: sup verbo subito. v. querit si inquisitor similiter ꝛ i secundo q̄liter sup v̄bo fuerit ꝛ sup v̄bo legitie: ꝛ facit qđ not. guil. in spec. ti. de inq. §. nunc tractem⁹. v. qđ si inqsitor per mixtim. Jo. an.
g ¶ Cōfessus: nulle igitꝛ sunt ptes iudicis: nisi ut ferat sñiam qđ. n. q̄rem⁹ de infamia uel capitulis ex quo claret de crimine xxiij. q. iij. ecce. de elec. p inquisitionē. de ꝯfes. si sup. ff. de iudi. si debitori. Jam. n. est notoriū crimē. de coha. de. ꝛ muli. vestra. ꝛ. c. si
h ¶ Justicia. s. īponēdo penam a iure statutam vel arbitrariā si nulla pena est statuta. s. ō of fi. dele. de causis. io. an.
i ¶ Fuerūt: si ifamat⁹ non erat ad inqsitionē pcedi non debuit

nime separatur[a]. ¶ Idem.
¶ Un⁹ tñ interuenire dꝫ i leuatiōe ifantis de sacro fonte vel chrismatiōe frōtis: tñ si plres interueniūt cognationē ꝯtrahūt spūalē ꝛ ex alijs sacris cognatio nō ꝯtrahitꝛ. do.

Q Uāuis non plures q̄ꝫ vn us[b] vir vel vna mulier accedere debeāt ad suscipiēdū de baptismo ifāntē iuxta sacrorū canonū instituta[c]: si tñ plures accesserint spūalis cognatio inde ꝯtrahit[d] mr̄imonia cōtrahēda ipediēs ꝛ ēt post contracta dissoluēs. ¶ De ꝯ firmatiōe in sup quātū ad hoc: idē[e] iudiciū est habendū. ¶ Ex datione vero aliorū sacramētoꝝ[f] cognatio spūalis nequaquā oritur: que matrimoniū impediat uel dissoluat.

¶ Incipit liber quintus.
Rubrica De accusationib⁹ inquisitionibus ꝛ denunciationibus.
B Onifacius. viij.
¶ Ex ꝯfessione corā delegato iqrente sup certis criminib⁹ deputato facta punitꝛ ꝯfitens: lꝫ dicat se prius diffamatū nō fuisse vel inqsitionis capitula nō habuisse. h. d. do.

P Ostq̄ꝫ coraꝫ eo cui contra te sup certis criminib⁹ iqsitor fuerat deputat⁹ eadeꝫ crimina fuisti confessus[g]: frustra confessionē tuā: quomin⁹ puniaris ex ea prout iusticia[h] suadebit: eo p̄textu i pugnare ꝯtendis: ꝙ sup eisdeꝫ criminib⁹ nō fueras antea diffamat⁹. ¶ Uel ꝙ p eūdē iqsitoreꝫ capitula sup qb⁹ cōtra te volebat ingrere tibi tradita non fuerunt[i]. ¶ Idem.
¶ Ualet iqsitio facta sup veritate criminum omissa inquisitione infamie si re⁹ p̄ns tacuit. h. d. s̄m Joan.

S I is cui contra te cōmissa fuerat simpl̄r inqsitio sup certis criminib⁹ faciēda pcesserit te p̄nte nec reclamāte[k]: aut q̄cq̄ꝫ super hoc excipiēte: ifamie inqsitione omissa ad veritatē eorūdē criminū ingrēdaꝫ: pcessum hmōi ex eo ꝙ nō fuit de infamia p̄mitus[l] inquisitū: vlterius impugnare nequibis[m].

Rubrica De hereticis.
G Rego. viiij. remensi archiepiscopo ꝛ suis suffraganeis.
¶ Propter crimen heresis solus eius ep̄s clericū in qbuscūqꝫ sacris ordinibus constitutum degradare poterit. h. d. Do.

Q Uoniā ep̄oꝝ numerus ad degradationeꝫ clericorū a canonib⁹[n] cōstitutus nō pōt de facili[o] conuenire. ¶ Concedim⁹ ut sacerdotē ul' aliū clericum in sacris ordinibus ꝯstitutū cū pro heresi[p] fuerit seculari curie reliquēdus[q]: aut ppetuo imurand⁹[r]: ꝯuocatis abbatib⁹ alijs q̄ꝫ p̄latis ꝛ religiosis psonis ac lr̄atis sue diocesis de qb⁹ expedire videbitꝛ su⁹ solus[s] possit ep̄s degradare. A Lexander quartus.
¶ Excōmunicationeꝫ incurrit sepeliens hereticos vel eorum receptatores: defensores: uel fautores scienter: nec absoluitur: nisi exhumat eorum corpora: locus vero p̄uatur sepultura. h. d. vsqꝫ ad. §. ibi hemus. Do.

Q Uicūqꝫ hereticos credentes receptatores defensores vel fautores eorū sciēter[t] p̄sūpserint ecclesiastice tradere sepulture[u] vsqꝫ[x] ad satisfactionē idoneā excōicationis sententie se nouerint subiacere. ¶ Nec absolutionis beneficiū mereantur: nisi pprijs[y] manibus publice[z] extumulent[&] ꝛ pijciant hmōi corpora damnatoꝝ. ¶ Et locus[?] ille ppetua careat sepultura. ¶ Inhibemus[ꝛ] quoqꝫ ne cuiquam laice[a] persone liceat publice uel priuatim de fide catholica disputare. ¶ Qui vero contrafecerit excommunicationis laqueo innodetur[b]. ¶ He-

o ¶ Facili: hñ est possibile: sed non facile: lex eniꝫ non dꝫ esse impossibilis. iiij. di. erit aūt.
p ¶ Pro heresi: in alijs igitꝛ criminib⁹ si imminiret degradatio facienda seruentꝛ antiq̄ iura: qꝛ in h crimine hoc itroductū est speciale: ad idem. j. eo. in fidei.
q ¶ Relinquēdus: quod dic: ut. s. de v̄b. si. nouimus. ꝛ. j. de pe. c. ij.
r ¶ Immurādus. s. e. ex cōicamus. ij.
s ¶ Solus ep̄s: excludit ep̄os: nō capl̄m suuꝫ: ad idem. xv. q. vij. si aūt. ꝛ. §. se. ꝛ. c. ep̄s. xviij. q. ij. c. nullam.
Q Uicūque. Joan. an. diuidit in qnqꝫ ptes put sūt qnqꝫ. Primo ponit penā scienter sepelientibus hereticos. Secundo aggrauat ibi nec absolutiones. Tertiō accumulat ibi: ꝛ loc⁹. se cūda duo facit ꝓhibitionē. secundo penā ibi: qui vero. tertia ēt duo. prohibet. secundo decernit ibi: ꝙ si. quarta priuat ꝛ distinguendo aggrauat ibi: nolētes. quinta ponit dictū cui⁹ rōnem reddit ibi: velut. Do.
t ¶ Sciēter: ignorantia ergo probabilis hñ illos excusat. s. de cleri. exō. mi. apostolice.
u ¶ Sepulture: ꝛ sic manifesti vsurarij non tradunꝛ sepulture. s. ō vsu. qꝛ in oīb⁹: ꝛ q moriunꝛ i torneamētis. s. de torne. c. i. ꝛ de h de sepul. ex pte in vlt. glo. Dicitꝛ āt sepultura multis modis ut nota. xiij. q. ij. §. item q̄ritꝛ. ꝛ. s. de sepul.
x ¶ Usqꝫ hic lꝫ satisfaciāt sequi debeat absolutio

veritatis: vt in p̄dictis iurib⁹: sed ille debuit appellare ꝛ nō rn̄dere: vñ imputet sibi: idē dico de capitulis q̄ tradi debuerūt. s. eo. qualiter. ij. §. dꝫ si petita nō fuerunt: ꝛ cōfessus est crimen sibi iputet: potuit. n. iuri pro se itroducto renūciare: ꝛ tūc tacite renūciat: ad hoc. ff. de pcu. pōponi⁹. §. rati. Sed hosti. ꝯ i p̄dicta decr. q̄liter. i. p. l. ff. de pcu. filius. §. inuitus. ꝛ hunc dicebat casum ipsi⁹ decret. eo. ti. ad petitionē: nā ibi p̄nte ꝛ nō ꝯdicēte illo ꝯ quē inquirebatꝛ: nō fuerat suat⁹ ordo q debuerat seruari: vñ pcessus cassari mādatꝛ: sed de alio ordine intelligatur.
S Jis. Quia breue non diuiditꝛ. Do. Fuerat ad petitionē alicui⁹. qꝛ si papa pprio motu cōmittit iqsitionē criminū alicui⁹ iā illū approbat ifamatū cū ep̄s ꝛ metropolitan⁹ pcedant: etiā ad inquisitionē omisso tali articulo. ii. q. v. oībus. s. eo. ti. sicut olim. sed si ad petitionē alteri⁹ cōmiserit: tūc prius inquiret inquisitor de infamia: hoc tenet inno. s. e. ti. cū oporteat. Quid si ille q lr̄as inqsitionis impetrat sit excōicatus: dixi. s. de rescrip. c. i. ꝛc.
k ¶ Reclamāte: dicebat hosti. in supradictis glo. ꝙ taciturnitas habebatꝛ h pro dissensu ꝛ ꝯdictiōe: ꝙ nō est veꝝ ut hic vides: imo tacēdo tacite iuri suo renūciat j. de reg. iur. q tacet: ꝛ dixi de hoc. e. ti. is q tacet. Reclamare igitꝛ debuit ꝛ peterꝛ prius ingri sup inqsitione infamie: ꝛ si hoc nō fieret debuit appellare vt dixi. s. c. pxi.
l ¶ Primitus. i. anteq̄ꝫ quereretꝛ de veritate.

ut patet per id qđ sequitur.
y ¶ Proprijs manib⁹. No. casuꝫ quo possuꝫ p me qđ non possuꝫ p aliuꝫ: de h dixi. j. de reg. iur. pōt. sicut eniꝫ exhibuerūt mebra sua seruire iniqti ad iniqtatē: sic exhibere dñt illa seruirꝛ iusticie ad iusticiā: sicut dicit apls. i. ad romanos. vi. c. ꝛ sunt hec v̄ba in canone. xlvij. di. oēs huius.
z ¶ Publice: qꝛ q̄ publice peccanꝛ publice emendenꝛ. de pe. ꝛ re. c. i.
& ¶ Extumulēt: hoc veꝝ intelligo. qñ ossa ipsoꝝ possent ab ossibus alioꝝ discerni. alias secus. s. de sepul. sacris. Jo. an.
? ¶ Locus. punitꝛ res inanimata. sic. s. de pe. in quibusdā. s. de elec. vbi periculum. §. ciuitas. ꝛ. j. de pe. c. vlt. in fi. xv. q. i. mulier.
ꝛ ¶ Inhibemus. Excōicari dñt laici publice vel occulte disputātes de fide. h. d. Do.
a ¶ Laice: forte intellexerūt de laico ad modū ultramōtanorū q illiteratos laicos vocāt ꝛ lr̄atos clericos vocāt: qđ. n. est dicere ꝙ ruralis clericus disputādo de fide nō incidat in hanc penā ꝛ doctor decretorū laic⁹ incidat tñ sufficit ita esset scriptū: ꝛ solū duo sunt christianorū genera clerici ꝛ laici xij. q. i. duo sunt ꝛ cōcordat ad hoc. C. de summa tri. l. pe.
b ¶ Innodetꝛ: nūquid p sentētiā vel ipso iure: ꝛ videtur ꝙ ipso iure per id